

Γ. — Ἀφύπνισις καὶ λιποθυμία

ΣΤΙΓΜΑΙ ΘΥΜΗΔΙΑΣ

Ἡ αἰσθηματολογία τῆς ἐποχῆς

Ἐκεῖνος. — Δεσπονίς Κική, τί νά σᾶς τὸ κρύψω πλέον... αἰσθάνομαι ὅτι χωρὶς ἐσᾶς θὰ μοῦ εἶνε ἀδύνατος... ἀνυπόφορος ἡ ζωὴ.... Δὲν τὸ ἐννοεῖτε;

Ἐκείνη. — Τὸ ἐννοῶ καὶ τὸ καταλαβαίνω πολὺ καλά.... Καὶ γι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα σᾶς λέγω εἰλικρινῶς ὅτι κάποια παρεξήγησις συμβαίνει.... Ὑπερτιμᾶτε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ μπαμπᾶ.... Δὲν μοῦ δίνει παρὰ εἴκοσι χιλιάδες μόνον καὶ τὰ ρούχα μου!...

Κακαὶ γλῶσσαι

Μεταξὺ φιληνάδων πάντοτε.

Ἡ μία. — Ὅταν ἤμουν ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν Νίκο μου, μοῦ ἔλεγε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ εὐτυχία πῶς εὕρισκετο εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανόν....

Ἡ ἄλλη. — Πολὺ σωστὰ σοῦ ἔλεγε, γιατί προτιήτερα εἶχε ἀρραβωνιασθῆ ἔξ φορές....

Τὸ πνεῦμα τῶν μικρῶν

Εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ὁ διδάσκαλος. — Πότε καὶ πῶς καταλαμβάνομεν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα;

Ὁ μαθητής. — Ἄμα πάρωμεν ἓνα ἀμάξι.... μὲ τὴν ὥρα.